

ದಾರ್ಕರ್ ಸಾಹೇಬ್
ರಾಮಮನೋಹರ ಲೋಹಿಯಾ
ಚೀವನಯಾನ

■ ನಟರಾಜ್ ಹುಲೀಯಾರ್

ಕಲೆ: ಎಚ್‌ಪಿಸ್‌ ಮೇನ್‌ಪ್ರೆ

ದಕ್ಷಿದ ಹೋರಾಟ ರಾಜಕಾರಣ; ತಪ್ಪಿದ ಮಹಾ ಭಾರಿತ್ತಿಕ ಸಂಗಮ

ಲೋಹಿಯಾ ವಿಶ್ವ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಭಾರತ ಹೋಸ ರಾಜಕೀಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೋಸ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅಳೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಸವಿ 1952. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಮಾಜವಾದಿ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಗಳು ಲೋಕಸಭೆ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ವಿಧಾನಸಭೆಗಳ ಪ್ರಥಮ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಜ್ಜಾಗೆತ್ತಿದ್ದಿದ್ದವು.

ಅಷ್ಟುತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸುಭದ್ರು ಸ್ವಾನಂದಲ್ಲಿತ್ತು. ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷ ಭೂ ಹಂಡಿಕೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೂಲಭೂತ ಆಧಿಕ,

ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತರುವುದೇ ರಾಜಕೀಯದ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದು ಹೋರಬೇಕು. ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷದ ಸಂಖಾರಗಳು ಉಳಿದ ಪಕ್ಷಗಳಿಗಿൽ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದವು. ಶ್ರೀಟ್ ಇಂದಿರಾ ಚಂದ್ರಾಯ್ಯಾ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಮಾಜವಾದಿ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ರಾಜಕಾರಣ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಚಳುವಳಿಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಸಮಾಜವಾದಿ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯ ತಾತ್ಕಾರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದ ಲೋಹಿಯಾಗೆ ಹೋಸ ರಾಜಕಾರಣದ ಜೋತಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ನೈತಿಕತೆ, ಹೋಸ ರಾಜಕೀಯ ಭಾಷೆ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇತ್ತು. ಒಂದೆಡೆ ಘೃದಲ್ಲೋ ಶ್ರೀಗಳು ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಪಾರಿ ವಲಯ; ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಜಾತಿ ಮನಸ್ಸು; ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಗೊಡ್ಡು ಸಂಪೂರ್ಣಾಯಗಳು ಭಾರತದ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಎದುರಿಸಲು ಗಟ್ಟಿ ತಾತ್ಕಾರಣೆಯುಳ್ಳ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಪಕ್ಷ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಥಮ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಿಸದೆ,

